

ning, er der blevet hældt godt med benzin på EF-Domstolens integrationsmotor.

Det har tidligere betydet, at en række af de beslutninger om overgivelse af suveræniteten, der er blevet truffet, har vist sig at kunne fortolkes mere vidtrækkende end forventet. Det er også det, justitsministeren siger her i dag.

I øjeblikket står EU-reglerne om opholdsret og de nationale skatteregler som nogle af de områder, hvor EU griber ind i de nationale demokratier.

Men netop den manglende opbakning til EU fra befolkningerne, slaget mod EU-forfatningen og hele Unionens legitimitet, som netop blev manifesteret ved den franske og hollandske afstemning og det rungende nej i foråret 2005, ligner baggrunden for EF-Domstolens resultat – ellers må man undre sig over, hvordan EF-Domstolen kan komme med et sådant resultat. Når det, miljødommen jo drejer sig om, er, at man bare ad bagvejen gennemfører noget, som man ikke kunne få lusket igennem i en EU-forfatning, der blev sendt til afstemning, og når bestemmelserne i forfatningen ikke kunne gennemføres ad demokratiets vej, ja, så overlader eliten åbenbart det beskidte arbejde til EF-Domstolen.

Bestemmelsen fra forfatningsudkastet om dels at nedbryde den såkaldte søjlestruktur, dels at kunne lave retspolitik i den overstatslige søjle bliver i det små realiseret af miljødommen. Tolkningen af traktatgrundlaget, som Danmark tiltrådte i 1973, viser sig nu lige pludselig at indeholde strafferet. Og det, jeg hører justitsministeren sige, er, at justitsministeren faktisk bare accepterer dette, altså lægger sig på maven for EU i denne sammenhæng.

Kl. 11.15

Nu kunne man jo mene, at miljødommen var en enlig svale, men det er desværre ikke tilfældet. Hvor miljødommen tilføjer strafferet som et element i den overstatslige såkaldte søjle 1, så har en anden og mindre omtalt dom været udtryk for den spejlvendte, men lige så betydningsfulde magtudvidelse.

I dommen Maria Pupino fra den 16. juni sidste år indfortolker EF-Domstolen overstatslighed i den mellemstatslige søjle 3. Dermed må man sige, at søjlestrukturen vakler yderligere. Alle kan se det, men gennemjuridiske spidsfindigheder, politisk rygklapperi til et i forvejen dødfødt projekt lader man EU-glidebanen og den vilkårlige magtudøvelse fortsætte.

Heldigvis har vi herhjemme det seneste halve år haft gode diskussioner om miljødommen, og jeg må sige, at jeg er blevet overrasket over nogle af de udtalelser, der er kommet i den forbindelse.

I den forbindelse vil jeg sådan set gerne heroppe fra Folketingets talerstol rose landets statsminister, for han udtalte til Ritzaus Bureau den 12. januar i år:

»Jeg har et kritisk øje til EF-Domstolen.« Og han fortsatte: »Vi skal i hvert fald sikre os, at den måde, det europæiske samarbejde udvikler sig på, har baggrund i demokratiske beslutninger i befolkningerne eller blandt de folkevalgte og ikke er et produkt af domme i EF-Domstolen.«

Flere andre har udtrykt deres bekymring. Jeg vil ikke nævne dem alle sammen, men kun at regeringen med justitsministeren har sagt, at man ikke skal forhaste sig og overfortolke dommen. Det sidste har Europa-Kommissionen allerede gjort, justitsministeren nævnte det selv i sit indlæg. De har lavet en lang analyse af dommens konsekvenser og rækkevidde, og hvilke mellemstatslige aftaler der nu skal annulleres og erstattes af overstatslige direktiver fra EU.

Derfor er det nu afgørende, at vi sætter handling bag ordene, og det kan vi gøre ved at tage politiske skridt, hvor vi som folkevalgte tilbageerobrer et demokratisk råderum. En fælles vedtagelse i dag vil kunne være et klart signal til befolkningen om, i hvilken retning EU skal bevæge sig eller snarere ikke bevæge sig.

Mener vi, at det er lovgiver, at det er folkevalgte politikere, der skal bestemme, hvor magten ligger, eller mener vi, at den selvbestaltede EF-Domstol på den måde bare skal kunne sidde og hapse mere og mere magt til EU. Enhedslisten er ikke i tvivl, og derfor har vi også fremsat følgende forslag til vedtagelse, som jeg vil opfordre Tinget til at stemme for, og som jeg vil læse op fra Folketingets talerstol:

Forslag til vedtagelse

»Regeringen pålægges at sikre, at den retstilstand, som alle regeringer i EU lagde til grund var gældende før miljødommens afsigelse, gøres til gældende retstilstand, og at den måde, det europæiske samarbejde udvikler sig på i fremtiden, har baggrund i demokratiske beslutninger i befolkningerne eller blandt de folkevalgte og